

Посрѣщане на пролѣтъта.

Тръгнала отдавна
 Отъ страни далечни
 Пролѣтъта царица —
 Гиздава девица.
 Съ пратеници бързи:
 Цвѣтенца и птички,
 Изпратила вести
 Да я чакатъ всички.
 Запрѣпкали леко
 Лѣстовички сини
 Надъ кѣщни кумини.
 Низъ влажни ливади,
 По блата и вади
 Щръкъ закрачилъ бавно
 И заклепалъ славно...
 Цъвнало кокиче —
 Прелестно момиче,
 Цъвналъ минзухарѣтъ,
 Цвѣтътъ теменужень...
 Вѣйналь вѣтъръ юженъ
 Въ долища и друми
 И зашепналъ думи,
 Чулъ ги джбъ въ гората,
 Люшналь клоне стари,

Изправилъ снагата:
 — Иде! — рекълъ тайно
 На свойтъ другари...
 Цъвнала върбата,
 А до нея круша,
 Ябълка клоната,
 Череша и вишна,
 Бѣла, срамежлива
 Цъвнала и слива.
 Глуха и гърбата
 Чула, недочула,
 Цъвнала и дюла...

Пролѣтъта пристига
 И ги нѣжно пита:
 — Чакашъ ли ме, вишньо?
 — Чакамъ, хубавице!
 — А вий стогодишни,
 Ябълко и крушо?
 — Чакаме, царице...
 — А ти, сладка душо,
 Тѣничка лозице,
 И ти, дюло стара?
 — Чакаме, царице!...
 — Бждете ми живи,